

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală
de Soluționare a Contestațiilor

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54 int.2036
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.Anaf@mfinante.ro

DECIZIA nr. _____ / _____ 2009
privind soluționarea contestației formulate de
SC X SRL din Y, înregistrată la
Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul
Agenției Naționale de Administrare Fiscală sub nr. *,

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală a Finanțelor Publice Y prin adresa nr. *, înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală cu nr. Z, asupra contestației formulate împotriva Deciziei de impunere nr. * întocmită de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Y.

Contestația a fost formulată împotriva deciziei de impunere nr. Z din data de Z emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Y – Activitatea de Inspecție Fiscală emisă în baza Procesului verbal din Z, privind suma totală de Z lei reprezentând:

- Z lei - taxa pe valoarea adăugată;
- Z lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- Z lei – impozit pe profit,
- Z lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit,
- Z lei – amendă.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările ulterioare, Decizia de impunere nr. Z fiind emisă la data de Z iar contestația este înregistrată la data de Z, așa cum reiese din stampila registraturii Direcției Generale a Finanțelor Publice Y.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.206, art.207 alin.1 și art.209 alin.1 lit.b din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este legal investită să se pronunțe asupra cauzei.

A. Prin contestația formulată, SC XSRL solicită anularea Procesului verbal încheiat în data de X și a Deciziei de impunere nr. X din

data de X pentru obligații fiscale în sumă de Z lei, pe care le consideră ca nelegale și netemeinice, pentru următoarele motive:

I. Principiul conform căruia soluțiile date în penal au opozabilitate deplină în raporturile de drept civil, fiscal, etc.

a) Societatea prezintă faptul că pentru o faptă a unei persoane care ar putea atrage în același timp răspunderea civilă, fiscală, etc dar și răspunderea penală, nu se va putea aplica, stabili răspunderea fiscală sau civilă decât dacă a fost stabilită vinovația în penal și a fost aplicată o sancțiune în penal, fiind aplicabile art.214, alin.1 și alin.4 din Codul de procedura fiscală și art.108 din același act normativ.

În cazul societății, Garda Financiară Y a sesizat pentru aceleași fapte și Parchetul de pe lângă Judecătoria Y care a presupus urmărirea penală a administratorului societății SC X SRL pentru un număr de C facturi fiscale în valoare de X lei. Prin Ordonanța din X, Parchetul a dispus scoaterea de sub urmărire penală a administratorului societății X SRL. Societatea comunică o copie certificată a Ordonanței Parchetului cât și o copie completă a Raportului de expertiză întocmit în cauza penală organelor de inspecție fiscală aflate în momentul emiterii Ordonanței în inspecție fiscală și care nu au luat în considerare actele prezentate.

b) În timpul cercetărilor penale s-a dispus efectuarea unei expertize tehnico-contabile pentru a stabili dacă materialele achiziționate de la cele X de societăți au fost încorporate în construcțiile edificate de X SRL, dacă au fost întocmite în mod legal documentele contabile de transport, recepție și înregistrare a facturilor emise de cele Z de societăți și dacă se pot reține în sarcina societății pagube la bugetul de stat.

Expertiza a constatat că au fost întocmite în mod legal documentele de intrare, recepție, consum și înregistrare contabilă pentru documentele emise de cele X de societăți emitente, facturile conțineau toate elementele impuse de lege și materialele achiziționate au fost încorporate construcțiilor edificate de X SRL.

II. Societatea X SRL aduce următoarele argumente privitoare la nelegalitatea măsurilor dispuse de organele de inspecție fiscală:

1. SC X SRL susține că înregistrările contabile efectuate au avut ca documente justificative atât *“facturile emise de furnizori care întruneau condițiile de formă impuse de legislația specifică dar și notele de intrare - recepție întocmite de reprezentanții SC X SRL chiar la intrarea mărfurilor, precum și bonurile de consum întocmite de reprezentanții aceleiași societăți la punerea în operă a materialelor de construcție”* iar argumentația organelor de inspecție fiscală întemeiată pe prevederile art.6 alin 1 și 2 din Legea contabilității nr. 82/1991, este nelegală.

Societatea susține că toate aceste observații sunt întărite și de raportul de expertiză efectuat .

Astfel pentru facturile de la cele X de societăți prezentate în raportul Gărzii Financiare, care sunt întocmite de cei care au furnizat materialele și au fost înaintate reprezentanților societății X SRL, *“nu poate fi atrasă decât răspunderea pentru cei care le-au întocmit și au consemnat ca furnizor eventuale societăți inexistente.”*

Totodată, reprezentanții X SRL susțin că *“nu aveau nici o obligație legală de a verifica realitatea datelor de identificare a furnizorului o astfel de obligație revenind organelor statului”* și *“nu se face vinovată de faptul că cei cărora le-au achitat contravaloarea facturilor incriminate s-au sustras de la plata taxelor și impozitelor către bugetul de stat”*.

Or, în susținerea celor prezentate societatea contestatoare susține că nu avea nici un motiv să se îndoiască asupra realității datelor din facturi deoarece:

- mărfurile din facturi au fost într-adevăr livrate,
- prețul a fost plătit,
- facturile conțineau toate elementele privind buna întocmire a lor,

și în același timp societatea contestatoare susține că *“nici o obligație impusă de vreun text de lege de a verifica realitatea datelor de identificare ale furnizorului consemnate într-o factură”* nu l-a determinat să se îndoiască de realitatea actelor.

În susținerea aceluiași punct, societatea declară că deține aceste documente și că verificarea efectuată de către organele de inspecție fiscală s-a făcut în baza lor.

2. În susținerea contestației societatea XSRL menționează că din cele Z societăți care *“nu pot fi recunoscute ca având statut de persoane juridice”* prezentate la pct. 1 în procesul verbal din data de X întocmit de organul de inspecție fiscală, cel puțin societățile SC X SRL, SC X SRL, SC X SRL, SC X SRL, SC X, SC X SRL, *“figurează ca fiind înregistrate legal și sunt declarate persoane impozabile potrivit bazei de date a Ministerului Finanțelor”*.

Astfel, concluzia organului de inspecție fiscală este *“eronată”*, susține contestatoarea, deoarece societatea X SRL a înregistrat facturi fiscale de la *“persoane juridice ce figurează ca fiind legal înregistrate”* și în plus *“documentele înregistrate în contabilitatea SC X SRL reflectă operațiunile efectuate”*, aceste documente fiind justificative deoarece *“SC X SRL nu avea obligația legală de a verifica datele înscrise pe factura furnizorului, această răspundere purtând-o cel care a întocmit factura”* și respectă *“art.155, alin 5, lit.1”*.

Referitor la faptul că organul de inspecție fiscală susține că *“nu se poate pronunța asupra realității desfășurării operațiunilor economice...”*, societatea arată că organul de inspecție fiscală nu poate determina proveniența materialelor și consideră operațiunile nelegale în condițiile în care

există *“probe indubitabile că materialele cuprinse în facturi au fost achiziționate și au fost puse în operă în construcțiile edificate de SC X SRL”*, fapt pentru care conform art.108 din O.G. nr.92/2003, organul de inspecție fiscală trebuia să ia în considerare soluția pronunțată în penal.

În susținerea contestației societatea invocă art.151², 155 alin.5 lit.I din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările ulterioare și arată că organele de inspecție fiscală nu au verificat documentele societății luând în considerare toate excepțiile prevăzute de lege.

În concluzie societatea consideră că unei societăți nu i se poate refuza dreptul de deducere a TVA-ului pe motivul necompletării unei rubrici sau datorită unei completări eronate a formularelor de către furnizor în condițiile și excepțiile prevăzute de lege și în același timp, cu toate că organele de inspecție fiscală nu au putut stabili realitatea operațiunilor înscrise în aceste documente nu au luat în considerare concluziile pronunțate de organele penale.

3. În susținerea contestației, societatea X SRL arată că deși societățile menționate sunt legal înființate, organul de inspecție fiscală nu acordă dreptul de deducere a TVA-ului motivând *“premeditat, netemeinic și nelegal”* că *“nu se poate pronunța asupra realității derulării în fapt a operațiunilor”*.

Societatea contestatoare susține faptul că organul de inspecție fiscală trebuia să ia în considerare rezultatele investigațiilor organelor de cercetare penală pe care le-a pus la dispoziție organelor de inspecție fiscală.

4. Referitor la pct. 3 din procesul verbal din data de X cu privire la pierderea dreptului de deducere a TVA-ului pentru facturile emise de societăți care au intrat în procedura falimentului, societatea X SRL susține că aceste societăți *“funcționau la data la care au fost emise facturile”* și *“nu erau declarate contribuabili inactivi”*. Astfel, *“sanctiunea pierderii dreptului SC X SRL de a deduce TVA-ul plătit nu poate fi reținută în lipsa vinovăției acestei societăți”* și în același timp nu constituie temei legal pentru a se refuza dreptul de deducere al TVA-ului faptul că nu a fost posibilă verificarea evidenței furnizorilor.

Și în această situație SC X SRL susține faptul că organul de inspecție fiscală trebuia să ia în considerare concluziile organului penal deoarece în acesta privință au fost efectuate cercetări și a fost pronunțată o soluție.

Societatea contestatoare susține că pentru stabilirea celor vinovați de eventualitatea consemnărilor nereale, identificarea societăților în cauză și a persoanelor care le administrează inclusiv modul de ținere a evidențelor contabile trebuia *“să sesizeze organele de cercetare penală care puteau stabili persoanele vinovate”* și prezintă ca *“nelegală și netemeinică soluția organului fiscal de a concluziona în necunoștință de cauză asupra persoanelor vinovate de situația creată și de a alege calea cea mai facilă de a*

recupera obligații bugetare” respectiv faptul că răspunderea în fața organelor fiscale este a contribuabililor buni platnici pentru ilegalitățile tuturor celorlalți contribuabili care se sustrag de la obligațiile bugetare.

5. Referitor la pct. 4 din procesul verbal din data de X în baza căruia s-a emis decizia de impunere contestată, SC X SRL motivează faptul că nu i se putea anula dreptul de deducere a TVA-ului pe motiv că societățile furnizoare de materiale nu și-au depus bilanțurile și declarațiile fiscale la organele fiscale teritoriale, deoarece singurele vinovate sunt *“societățile furnizoare”*.

Aceste societăți nu se aflau în evidența contribuabililor inactivi în conformitate cu OMF nr.375/2005 și nu există o bază clară conform art.3 alin.2 din același act normativ pentru aplicarea nedeductibilității TVA-ului.

Totodată societatea contestatoare susține faptul că organul de inspecție fiscală dă dovadă de *“rea-voință, de premeditare”* în întocmirea actului de control tematic care este *“netemeinic și nereal”* deoarece în cuprinsul său se face referire și la obiectele de activitate ale societăților cu toate că societățile pot desfășura mai multe obiecte de activitate fără a se limita la cel principal înscris în certificatul de la Oficiul Registrului Comerțului.

III. Referitor la majorările și penalitățile de întârziere stabilite în sarcina societății X SRL de către organele de inspecție fiscală în procesul verbal din data de Z, societatea contestă modul de stabilire a acestora deoarece organul de control nu a prezentat modul de calcul a acestora ci doar procentele aplicate și nu s-a ținut cont la calculul acestora de situația financiară a societății X SRL.

IV. Referitor la impozitul pe profit stabilit în sarcina societății, majorările și penalitățile aferente, calculate în procesul verbal din data de Z, societatea contestatoare prezintă ca motive de contestare argumentele aduse la taxa pe valoarea adăugată.

V. În același timp societatea X SRL susține că organul de inspecție fiscală a încălcat flagrant dispozițiile art.94 alin.3C, lit.c din Codul de procedură fiscală și nu a respectat obligațiile impuse de acest articol de lege astfel încât *“încălcarea acestor obiecțiuni atrage prin coroborare și cu dispozițiile actului normativ de drept comun în materia proceselor verbale de constatare, respectiv O.G. nr.2/2001, nulitatea absolută a procesului verbal din data de Xși a actului subsecvent, decizia de impunere nr.X/S”*.

Societatea contestatoare consideră că organul de inspecție fiscală *“face afirmații care nu sunt de competența sa”* dând dovadă de *“rea voință la întocmirea procesului verbal”*, stabilind *“vinovății penale pentru fapte care pretinde că s-au săvârșit”*, deși nu erau în competența organului de inspecție fiscală.

B. Direcția Generală a Finanțelor Publice Y – Activitatea de Inspecție Fiscală Y înaintează cu adresa nr.Z procesul verbal încheiat la SC

X SRL, Z, jud. Y din data de Z, Parchetului de pe lângă Judecătoria Y în baza art.108 din O.G. nr.92/2003. Direcția Generală a Finanțelor Publice Y a fost înștiințată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Y, prin adresa nr.Z că sesizarea formulată împotriva SC X SRL a fost înregistrată și a fost trimisă la Inspectoratul de Poliție al Județului Y pentru a efectua cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 9 lit. c din Legea 241/2005.

Societatea X SRL în data de Z deține Raportul nr.Z emis de către Comisariatul Regional Y – Garda Financiară privind derularea contractului de execuție lucrări nr.Z. Privitor la acest Raport s-a întocmit sesizare penală către Parchetul de pe lângă Judecătoria Y.

Cu adresa nr.Z, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr.Z, Garda Financiară - Secția Y a transmis Ordonanța din data de Z a Parchetului de pe lângă Judecătoria Y privitoare la dosarul nr.Z privind scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului X cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 9, lit. c din Legea nr.241/2005 și art. 37 din Legea 82/1997, întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii sub raportul laturii obiective. Totodată, se precizează că *“împotriva acestei ordonanțe nu s-a exercitat calea de atac, acesta rămânând definitivă”*.

Prin Decizia de impunere nr.*au fost stabilite obligații fiscale în sarcina societății ca urmare a constatărilor cuprinse în Procesul verbal din data de “, după cum urmează :

Verificarea a vizat perioada *-*.

Inspekția fiscală parțială a vizat realitatea și legalitatea documentelor justificative înregistrate în evidența SC X SRL în relație cu X de societăți comerciale, nominalizate în raportul Gărzii Financiare Y încheiat în data de *.

Inspekția fiscală a cuprins perioada *-* , perioadă în care s-a desfășurat contractul nr.&, încheiat între SC X SRL în calitate de executant și & Y, respectiv & Y în calitate de achizitor, contract ce are ca obiect lucrarea “& Y”.

Referitor la contractul nr.&, în raportul încheiat la data de & de comisarii din cadrul Gărzii Financiare Y, se menționează: *“s-a constatat că un număr de X facturi fiscale, verificate prin sondaj, reprezentând contravaloarea materialelor și lucrărilor recepționate de SC X SRL, în derularea contractului de execuție lucrări nr.X, emise de X de societăți comerciale din județul Y și din țară, nu se regăsesc în evidențele financiar-contabile ale societăților furnizoare”*.

În urma verificărilor efectuate de către organele de inspekție fiscală s-a constatat că pe lângă cele X de facturi în valoare de X lei din care TVA X lei, mai există înregistrate un număr de X de facturi fiscale care la rubrica furnizor au înscrise numele unora dintre cele X de societăți

menționate în raportul Gărzii Financiare încheiat la data de X. Valoarea celor X de facturi fiscale este de X lei din care TVA în valoare de X lei.

I.Taxa pe valoarea adăugată

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată în valoare de X lei (X lei + X lei + X lei + X lei) astfel:

1. Taxa pe valoare adăugată în sumă de X lei înscrisă în facturi fiscale emise de următoarele societăți:

- SC X SRL – X lei
- SC X SRL - X lei
- SC X SRL – X lei
- SC Z SRL – Z lei
- SC Z SRL – Z lei
- SC Z SRL – Z lei
- SC X SRL – Z lei
- SC Z SRL – Z lei
- SC Z SRL – Z lei
- SC Z SRL – Z lei

Urmare a solicitărilor organului de inspecție fiscală DGFP – AFP - Structura de Administrare - Inspecție Fiscală, Y prin adresa nr.X înregistrată la SAF - AIF Y sub nr. X și DGFP X, AIF-Biroul Selectare Dosare, Programare Control și Coordonarea Activității de Control prin adresa nr.X înregistrată la SAF-AIF Y sub nr.X, comunică faptul că referitor la cele X societăți: *“nu se găsesc date referitoare la aceste societăți, codul unic de înregistrare fiscală și numărul de înregistrare la Oficiul Registrului Comerțului”.*

În adresa nr.X, emisă de DGFP – AFP - Structura de Administrare - Inspecție Fiscală, Y se precizează următoarele:

-referitor la X SRL, Y, CUI X, X, *“în baza de date a ORC Y, precum și conform datelor preluate de pe site-ul Ministerului Finanțelor figurează cu X și CUI X, SC X SRL Y, radiata din data de X.”*

-referitor la SC X SRL, Y, CUI X, X, *“în baza de date a ORC Y nu se găsesc date privitoare la existența SC X SRL. Conform datelor preluate de pe site-ul Ministerului Finanțelor figurează cu X, CUI X, SC X SRL Y”,*

-referitor la SC X SRL, Y, CUI X, X, *“în baza de date a ORC Y dar și pe site-ul Ministerului Finanțelor nu se găsesc date privitoare la existența SC X SRL”*

-referitor la SC X X SRL, Y CUI X, X, *“în baza de date a ORC Y dar și pe site-ul Ministerului Finanțelor nu se găsesc date privitoare la existența SC X X SRL. Conform datelor preluate de pe site-ul Ministerului Finanțelor figurează cu X CUI X, SC X SRL, Y.”*

-cu privire la SC X SRL Y, CUX, X, *“în baza de date a ORC nu se găsesc date privitoare la existența SC X SRL. Conform datelor preluate de pe*

site-ul Ministerul Finanțelor figurează cu X SC X SRL Y, iar CUI X, aparține SC Z SRL, Z.”

-cu privire la SC X SRL, Y, CUI X, Z, “în baza de date a ORC Y dar și pe site-ul Ministerului Finanțelor nu se găsesc date privitoare la existența SC Z SRL Y”.

-cu privire la SC X SRI, Y CUIZ, Z, “în baza de date a ORC Y dar și pe site-ul Ministerului Finanțelor nu se găsesc date privitoare la existența SC X SRL Y”.

-referitor la SC X SRL Y CUI X, Z, “în baza de date a ORC Y nu se gasesc date privitoare la existența SC X SRL. Conform datelor preluate de pe site-ul Ministerului Finanțelor, figurează cu Z SC X SRL, Y.”

-referitor la SC X SRL, Y, CUI Z, Z, “în baza de date a ORC Y nu se găsesc date privitoare la existența SC X SRL. Conform datelor preluate de pe site-ul Ministerului Finanțe, figureaza cu Z SRL, Y.”

-referitor la SC X SRL, prin adresa nr.* emisă de DGFP-Municipiul București, AIF-Biroul Selectare Dosare, Programare Control și Coordonarea Activității de Control se precizează: “conform datelor furnizate de site-ul Ministerului Economiei și Finanțelor și Aplicația Date Registrul Comețului, la codul fiscal *, nu a fost identificată nici o societate, după numărul de înregistrare *, a fost identificată SC & SRL, având codul fiscal &, iar după denumire a fost identificată SC Z SRL, având codul fiscal X și X.”

Organul de inspecție fiscală a stabilit că facturile emise pe numele acestor societăți nu întrunesc calitatea de document justificativ în sensul art.6, alin.1 și 2 din Legea Contabilității nr.82/1991, republicată, iar TVA-ul înscris nu întrunește condițiile de deducere prevăzute de art.146, alin.1, lit.a, coroborat cu art.155, alin.5, lit.l, ambele din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare.

Întrucât societățile menționate nu sunt înregistrate în baza de date a Oficiului Registrului Comerțului, bunurile și serviciile evidențiate în facturile fiscale în care la rubrica “furnizor” sunt înscrise numele celor zece societăți mai sus menționate iar la rubrica “cumpărător” este înscris SC X SRL, organul de inspecție fiscală “*nu s-a putut pronunța asupra realității desfășurării în fapt a acestor operațiuni economice*” și deoarece aceste facturi cuprind materiale care au recepții efectuate de SC X SRL, în cazul în care materialele au existat fizic, nu se poate determina proveniența acestora.

Organele de inspecție fiscală nu au considerat aceste operațiuni ca fiind operațiuni taxabile, conform art.126 alin.1, lit.c din Codul Fiscal, atâta timp cât societățile înscrise la rubrica “furnizor” de pe aceste facturi nu sunt persoane impozabile din punct de vedere al taxei pe valoare adăugată astfel cum sunt definite persoanele impozabile la art.127, alin.1 și art.125 alin.1, pct.18, din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare, nefiind înregistrați conform art.153 din același act normativ.

Deasemenea, în conformitate cu art.151² din Legea 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, beneficiarul este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei este furnizorul sau prestatorul, dacă factura prevăzută la art.155, alin. 5 din aceeași lege, nu este emisă. Organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere a TVA-ului înscris în aceste facturi, deoarece facturile înregistrate în contabilitatea SC X SRL au înscrise la rubrica “furnizor” numele acestor societăți care nu sunt persoane impozabile din punct de vedere a taxei pe valoare adăugată.

Din verificările efectuate de către organele de inspecție fiscală plățile efectuate de către X SRL pentru cele zece societăți au fost efectuate în numerar, iar chitantele care confirmă efectuarea nu au calitatea de document justificativ deoarece urmează același regim ca și facturile.

Pentru prestările de servicii evidențiate în facturile înregistrate în contabilitatea SC X SRL până la data finalizării raportului de inspecție fiscală societatea contestatoare nu a pus la dispoziția organelor de inspecție fiscală contracte de prestări servicii încheiate cu societățile prestatoare.

Deoarece, societatea X SRL nu a respectat condițiile de deductibilitate a TVA, potrivit art.146, alin.1, lit. a, coroborat cu art.155, alin. 5, lit.I ambele din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare, deoarece facturile nu au înscrisă data la care au fost livrate bunurile/prestările de servicii la rubrica “date privind expediția”, organul de inspecție fiscală nu a acordat dreptul de deducere a TVA-ului pentru suma de X lei.

2. Pentru un număr de 4 societăți facturile fiscale emise au taxa pe valoarea adăugată în cuantum de X lei, repartizat astfel:

- SC X SRL – X lei
- SC X SRL – X lei
- SC X SRL – X lei
- SC X SRL – X lei.

Organele de inspecție fiscală în urma verificărilor efectuate la societatea X SRL au concluzionat astfel:

-referitor la SC X SRL –DGFP X prin adresa nr.X comunică faptul că administratorul societății X SRL, X, CUI X, X, declară că “*nu a desfășurat relații de afaceri cu SC X SRL*” și “*nu a emis facturi, chitanțe sau avize de însoțire a mărfii al căror beneficiar să fi fost SC X SRL*”. Din verificările jurnalelor de vânzări pentru perioada X-X, SC X SRL nu a emis facturi pe numele societății X SRL.

Obiectul de activitate al SC X SRL este “*comerț cu ridicata nespecializat de produse alimentare, băuturi și tutun*”.

- referitor la SC X SRL- DGFP X prin adresa nr.X înregistrată sub nr.X la SAF-AIF Y arată că “*în perioada X-X SC X SRL, X, jud. X nu a avut relații comerciale cu SC X SRL, Y*” și că “*SC X SRL, cu adresa nr. X, a sesizat IPJ X, asupra faptului că începând cu luna X (data aproximativă) au*

apărut în circulație facturi fiscale, chitanțe, cecuri și bilete la ordin emise și semnate de către persoane care nu au nici o legătură cu SC X SRL”.

Obiectul de activitate al SC X SRL este *“fabricarea produselor de morărit”*.

- referitor la SC X SRL- DGFP X prin adresa nr.X precizează că *“de la înființare până la data prezentului control nu a desfășurat altă activitate decât aceea de producere și comercializare a preparatelor din carne și nu a avut relații comerciale cu SC X SRL, Y”* și că SC X SRL *“nu a emis nici un document financiar-fiscal către SC X SRL...în perioada X-X, iar acest client nu se regăsește în evidența contabilă a societății controlate”*. Din verificările jurnalelor de vânzări pentru perioada X-X, SC X SRL nu a emis facturi pe numele societății X SRL.

Obiectul de activitate al SC X SRL este *“producția și comercializarea produselor din carne”*.

- referitor la SC X SRL- DGFP X prin adresa nr.X declară faptul că în perioada procedurii falimentului *“-nu a întocmit documente în numele SC X SRL X*

-nu a avut cunoștință că societatea ar fi desfășurat activitate,

-nu a fost în posesia documentelor firmei și a ștampilei;

-nu a depus la AFP X declarații de impozit, TVA și bilanțuri sau raportări contabile din lipsa documentelor financiar contabile ale debitoarei” și că SC X SRL *“începând cu data de X, societatea se afla în procedura falimentului, procedura finalizată conform art. 121 din Legea nr.64/1995, la data de X.”*. Din verificările jurnalelor de vânzări pentru perioada X-X, SC X SRL nu a emis facturi pe numele societății X SRL.

Facturile înregistrate având ca furnizor SC X SRL, X, poartă date ulterioare datei de X, n facturi au date din perioada X, f de facturi au perioada X-X și X-X.

Obiectul de activitate al SC X SRL este *“întreținerea și repararea autovehiculelor”* cod CAEN X iar bilanțurile societății au fost depuse doar până în anul X.

Astfel, organul de inspecție fiscală nu se poate pronunța asupra realității derulării în fapt a operațiunilor înscrise în aceste facturi și având în vedere că SC X SRL a întocmit documente de intrare în gestiune și de plată a acestor operațiuni, nu se poate pronunța nici asupra realității acestor operațiuni. Facturile și documentele de plată, respectiv chitanțele, înregistrate în contabilitatea societății contestatoare nu întrunesc calitatea de document justificativ în sensul art.6, alin.1 și 2 din Legea contabilității nr.82/1991, iar TVA-ul înscris în facturi nu întrunește condițiile de deducere prevăzute de art.146, alin.1, lit.a, coroborat cu art.155, alin.5, lit.I din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare, deoarece facturile nu au înscrisă data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile la rubrica *“date privind expediția”*.

În același timp organele de inspectie fiscală potrivit art.151² din Legea nr.571/2003 precizează că beneficiarul este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei este furnizorul sau prestatorul, dacă factura prevăzută la art.155, alin.5 din aceeași lege, nu este emisă.

Prin urmare organul de inspecție fiscală nu acordă drept de deducere a taxei pe valoare adăugată pentru suma de X lei.

3. Pentru un număr de 7 societăți facturile fiscale emise au taxa pe valoare adăugată în cuantum de X lei, repartizat astfel:

- SC X SRL – X lei
- SC X SRL – X lei
- SC X SRL – X lei
- SC X SRL – X lei
- SC X SRL – X lei
- SC X SRL – X lei
- SC X SRL – X lei.

Organele de inspecție fiscală în urma verificărilor efectuate la societatea X SRL și în urma adresei nr. X emisă de DGFP-AFP-Structura de Administrare-Inspecție Fiscală înregistrată la SAF-AIF Y sub nr. X, au concluzionat astfel:

- referitor la SC X SRL, Y – CUI X, X *“în baza de date a ORC Y figurează SC X SRL CUI X X, în stare de dizolvare judiciară și faliment”*. Urmarea adresei nr.X emisă de AFP X, organele de control ale AFP-SA-IF Y au încheiat procesul verbal din data de X în care se menționează că verificarea nu s-a putut efectua deoarece reprezentantul societății X SRL nu a predat documentele financiar-contabile lichidatorului judiciar, SC X.

Societatea X SRL nu figurează în evidența organului fiscal ca plătitoare de TVA.

- referitor la SC X SRL, Y – CUI X SRL X, X *“în baza de date a ORC figurează SC X SRL având CUI X și X, în stare de faliment. Urmarea adresei nr.X, emisă de AFP-AIF X, organele de control ale AFP-SAF Y au încheiat procesul verbal din data de X în care se menționează că verificarea nu s-a putut efectua deoarece reprezentantul societății X SRL nu a predat documentele financiar contabile lichidatorului judiciar X”*.

Societatea nu este luată în evidența organelor fiscale ca fiind plătitoare de TVA.

-referitor la SC X SRL, CUI X, X - adresa nr.X emisă de AFP X înregistrată la SAF-AIF Y sub nr.X precizează următoarele:

- societatea nu a depus declarații de impozite și taxe, deconturi de TVA, situații financiare periodice de la înființare până în prezent,
- societatea a fost declarată contribuabil inactiv în M.O. nr.593/2006

-organele de control nu pot da curs solicitării privind efectuarea verificării încrucișate la SC X SRL, X referitoare la bunurile livrate și/sau serviciile prestate către SC X SRL,

-societatea nu este înregistrată ca plătitoare de TVA.

-referitor la SC X SRL, X, CUI X, X, conform datelor existente pe site-ul Ministerului Economiei și Finanțelor societatea se află în stare de faliment, nu are bilanțuri depuse pentru anii 2004, 2005 și 2006, declarații fiscale începând cu data de X.X și nu este luată în evidența organului fiscal ca plătitoare de TVA.

-referitor la SC X SRL, CUI x, X s-a primit adresa nr.X emisă de DGFP-AFP-Structura de Administrare-Inspecție Fiscală Y și înregistrată la SAF-AIF Y sub nr.X, care prezintă următoarele fapte:

-societatea nu desfășoară activitate la sediul social/domiciliul fiscal declarat la ORC Y și administratorul societății nu a putut fi contactat,

-nota explicativă a administratorului societății aflată la procesul verbal încheiat de organele de inspecție fiscală AFP-SA-IF Y în data de X, din care rezultă că după data de X.X, data cesionării părților sociale, societatea nu a mai desfășurat activitate la adresa menționată până la data de X data încheierii procesului verbal.

-societatea nu este înregistrată ca fiind plătitoare de TVA.

-referitor la SC X SRL, CUI X, X – s-a primit adresa X emisă de DGFP Mncipiul X, AIF-Biroul Selectare Dosare, Programare Control și Coordonarea Activității de Control și înregistrată la SAF-AIF Y sub nr.X, se prezintă:

-societatea figurează ca radiată, art.31 din Legea nr.359/2004, data ultimei înregistrări fiind X,

-societatea nu este înregistrată ca fiind platitoare de TVA.

-referitor la SC X SRL, CUI X, X – s-a primit adresa nr. X emisă de DGFP X, AFP X și înregistrată la SAF-AIF Y sub nr. X, sunt prezentate următoarele:

-societatea începând cu data de X este dizolvată și începând cu data de X societatea este radiată, conform mențiunii nr. X, emisă de ORC X,

- societatea nu este înregistrată ca fiind platitoare de TVA,

-din anul 2004 societatea nu a mai depus declarații de impozite și taxe la bugetul general consolidat,

-obiectul principal de activitate este ”comerț cu ridicata al combustibililor solizi, lichizi și gazeși”.

Facturile înregistrate în contabilitatea societății X SRL sunt datate X, ulterior datei dizolvării societății.

Astfel, organul de inspecție fiscală pentru documentele emise de cele șapte societăți menționate care nu sunt înregistrate la organul fiscal teritorial ca fiind plătitoare de TVA, precizează că livrările nu îndeplinesc condițiile de operațiuni impozabile prevăzute la art. 126, alin.1 lit.c din Codul

Fiscal. În legătură cu documentele de decontare, respectiv chitanțele fiscale organele de inspecție fiscală nu se pot pronunța în legătură cu realitatea decontărilor dintre SC X SRL și cele șapte societăți, neputându-se verifica dacă documentele respective sunt emise de reprezentanții legali ai acestor societăți.

Deductibilitatea TVA nu a fost acordată de organele de inspecție fiscală potrivit art.146, alin.1, lit.a coroborat cu art.155, alin.5, lit. I din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare, deoarece facturile nu au înscrisă data la care au fost livrate bunurile/prestările de servicii la rubrica "date privind expediția".

Prin urmare organul de inspecție fiscală nu acordă drept de deducere a taxei pe valoare adăugată pentru suma de X lei.

4. Pentru un număr de 9 societăți facturile fiscale emise au TVA în cuantum de X lei, repartizat astfel:

- SC X SRL – X lei
- SC X SRL – X lei
- SC X SRL – X lei
- SC X SRL – X lei
- SC X SRL – X lei
- SC X SRL – X lei
- SC X SRL – X lei
- SC X SRL – X lei
- SC X SA – X lei
- SC X SRL - X lei.

-referitor la SC X SRL, CUI X, X s-a primit adresa nr.X emisă de AFP-Structura de Administrare-Inspecție Fiscală, Y și înregistrată la SAF-AIF Y sub nr.X, în care se prezintă următoarele:

-prin sentința civilă nr.X pronunțată în dosarul nr.X s-a dispus deschiderea procedurii reorganizării judiciare față de debitoarea SC X SRL,

-X este lichidator judiciar prin încheierea nr.X pronunțată în dosarul nr.X ,

-conform declarației reprezentantei societății lichidatoare, până la data depunerii raportului privind activitatea lichidatorului judiciar - X, nu a intrat în posesia documentelor financiar-contabile ale societății.

-referitor la SC X SRL, CUI X, X s-a primit adresa nr.X, emisă de DGFP-AFP-Structura de Administrare-Inspecție Fiscală, Y și înregistrată la SAF-AIF Y sub nr.X, în care se prezintă următoarele:

-societatea nu desfășoară activitate la sediul social/domiciliul fiscal declarat la ORC Y și administratorul societății nu a putut fi contactat,

-conform declarației proprietarului imobilului în care societatea XSRL are sediul social, "*societatea nu a funcționat niciodată*",

-societatea nu a depus bilanțurile contabile pe perioada 2003 până în prezent la organul fiscal teritorial.

-referitor la SC X SRL, CUI X, X s-a primit adresa nr. X, emisă de DGFP-AFP-Structura de Administrare-Inspecție Fiscală, Y și înregistrată la SAF-AIF Y sub nr.X, în care se prezintă următoarele:

-prin sentința civilă nr.X emisă de Tribunalul Y, Secția Comercială, SC X SRL, Y a fost numită lichidator judiciar/administrator al SC X SRL. Prin Încheierea nr. X, emisă de Tribunalul Y, Secția Comercială s-a dispus intrarea în faliment a societății X SRL și dizolvarea societății,

- societatea nu a depus bilanțurile contabile de la înființare până în prezent la organul fiscal teritorial și domeniul principal de activitate este "comerț cu ridicata al cerealelor, semintelor și furajelor" cod CAEN 5121.

-referitor la SC X SRL, CUI X, s-a primit adresa nr. X, emisă de DGFP-Municipiul X, AIF-Biroul Selectare Dosare, Programare Control și Coordonarea Activității de Control și înregistrată la SAF-AIF Y sub nr.X, în care se precizează că societatea se află pe lista contribuabililor declarați inactivi la poziția nr.A conform OANAF nr.A publicată în MO nr.Z

-referitor la SC X SRL, CUI Z, Z și SC Z SRL, CUI Z, Z – organele de inspecție fiscală nu au aprimit nici un răspuns privitor la adresele nr.Z, nr.Z, nr.Z și nr.Z înaintate în vederea efectuării unor controale încrucișate pentru stabilirea realității și legalității operațiunilor desfășurate de către acestea în raport cu SC X SRL, Y.

Conform datelor care exista pe site-ul Ministerului Economiei și Finanțelor și site-ul ORC, rezultă următoarele:

- SC Z SRL, CUI Z, Z - nu a depus nici un bilanț la organul fiscal teritorial de la înființare până în prezent și în data de Z și-a schimbat acționariatul și asociații,

- SC Z SRL, CUI Z, Z – nu a depus bilanțuri la Registrul Comerțului pe anii 2004, 2005 și 2006 și nici la organul fiscal competent din 2003 până în prezent. Societatea se află în lichidare.

-referitor la SC Z SRL, s-a primit adresa nr.X emisă de DGFP Z și înregistrată la SAF-AIF Y sub nr. Z în care sunt prezentate următoarele:

-societatea intră în procedura simplificată a falimentului potrivit sentinței comerciale nr.X, a Tribunalului X desemnându-se ca lichidator X,

-ultimul bilanț contabil depus de societate a fost aferent perioadei X-Xși a fost înregistrat sub nr.X,

-ultima declarație privind obligațiile de plată a fost înregistrată pentru luna mai 2003,

-societatea nu funcționează la sediul social declarat și administratorul societății nu a putut fi identificat,

-la data de X societatea se afla în procedura simplificată a falimentului,

-în baza sentinței penale nr.X emisă de Tribunalul X administratorul societății a fost condamnat la o pedeapsă de 3 ani închisoare pentru infracțiunea de înșelăciune prevăzută de art.215, alin.1,2,3 și 4 Cod Penal,

-organele de inspecție fiscală s-au aflat în imposibilitatea de a verifica realitatea operațiunilor comerciale derulate în perioada X-X, între SC X și SC X SRL.

-referitor la SC X SRL, X, CUI X, X – potrivit procesului verbal la data de X organele de inspecție fiscală din cadrul DGFP Y, SAF-Activitatea de Inspecție Fiscală s-a constatat că:

-societatea are ca lichidator judiciar X, în baza încheierii nr. X în dosarul X și conform aceleași încheieri se dispune intrarea în faliment a debitoarei SC X SRL,

- X până la data de X nu a intrat în posesia evidenței financiar-contabile a SC X SRL,

-societatea a depus un singur bilanț contabil la organul fiscal, pentru anul 2000.

-referitor la SC X SRL, X, CUI X, X, DGFP Y, SAF-Activitatea de Inspecție Fiscală potrivit procesului verbal din data de X se precizează:

-în baza sentinței civile nr.X s-a dispus începerea procedurii falimentului debitoarei SC X SRL,

-lichidatorul X nu a intrat în posesia evidenței financiar contabile a SC X SRL,

-societatea a depus bilanțurile contabile de la înființare până în prezent.

Organul de inspecție fiscală nu s-a pronunțat asupra realității operațiunilor economice înscrise în facturi și modul de decontare a acestora deoarece nu s-a putut verifica realitatea operațiunilor din documente.

Astfel, nu s-a acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată potrivit art.146, alin.1, lit.a coroborat cu art.155, alin.5, lit.l din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare, deoarece facturile înregistrate în contabilitate nu au înscrisă data la care au fost livrate bunurile/prestările de servicii la rubrica “date privind expediția”.

Prin urmare organul de inspecție fiscală nu acordă drept de deducere a taxei pe valoare adăugată pentru suma de X lei.

II. Impozitul pe profit

Organele de inspecție fiscală, din verificările efectuate la SC X SRL au constatat că societatea a înregistrat în contabilitate cheltuieli în suma de X lei aferente unui numar de X de facturi fiscale care au prezentat la rubrica “funizor” numele celor X de societăți menționate în raportul Garzii Financiare din data de X.

Din verificările efectuate au rezultat următoarele:

1. pentru 10 societati, SC X SRL, SC X SRL, SC X SRL, SC X SRL, SC X SRL, SC X SRL, SC X SRL, SC X SRL, SC X SRL, SC X SRL, care au emis facturi societății X SRL in valoare de X lei, organele de inspecție fiscală nu au considerat a fi documente justificative facturile înregistrate, în sensul art.6, alin.1 și 2 din Legea contabilității nr.82/1991, deoarece nu provin de la persoane juridice legal înregistrate. Contravaloarea acestor facturi nu

reprezintă cheltuială deductibilă potrivit art.21, alin.4, lit.f din Legea 571/2003 cu modificările și completările ulterioare.

2. pentru 4 societăți, SC X SRL, SC X SRL, SC X SRL, SC X SRL care au emis facturi societății X SRL în valoare de X lei, organele de inspecție fiscală nu au considerat a fi documente justificative facturile înregistrate, în sensul art.6, alin.1 și 2 din Legea contabilității nr.82/1991, deoarece nu provin de la aceste societăți și nu sunt semnate de reprezentanții legali ai acestora. Contravaloarea acestor facturi nu reprezintă cheltuială deductibilă potrivit art.21, alin.4, lit.f din Legea 571/2003 cu modificările și completările ulterioare.

3. pentru 16 societăți, SC X SRL, SC X SRL, SC X SRL, SC X SRL, SC X SRL, SC X SRL, SC X SRL, SC X SRL, SC X SRL, SC X SRL, SC X SRL, SC X SA, SC X SRL care au emis facturi societății X SRL în valoare de X lei, organele de inspecție fiscală nu au considerat a fi documente justificative facturile înregistrate, în sensul art.6, alin.1 și 2 din Legea contabilității nr.82/1991, deoarece nu se poate stabili realitatea operațiunilor la nici una din aceste societăți unde nu s-a putut efectua inspecția fiscală, nu s-a putut verifica evidența financiar-contabilă. Contravaloarea acestor facturi nu reprezintă cheltuială deductibilă potrivit art.21, alin.4, lit.f din Legea 571/2003 cu modificările și completările ulterioare.

Organele de inspecție fiscală pentru suma totală de X lei reprezentând bază impozabilă au calculat impozit pe profit suplimentar în sumă de X lei.

III. Majorări și penalități aferente impozitului pe profit și TVA

Majorările de întârziere aferente impozitului pe profit corespunzător cheltuielilor înregistrate în baza celor X de facturi, au fost calculate în sumă de X lei conform prevederilor HG nr.67/29.01.2004, HG nr.784/14.07.2005, Legea nr. 210/04.07.2005 și art. 119, alin.1 din OG nr.92/2003 republicată și penalități de întârziere în suma de X lei potrivit prevederilor OG nr.92/2003 și Legea nr. 210/2005, prezentate în anexele 6, 6A, 7 și 8 la procesul verbal din data de Z.

Majorările de întârziere aferente TVA înscrisă în cele X de facturi, au fost calculate în sumă de X lei conform prevederilor HG nr.67/29.01.2004, HG nr.784/14.07.2005, Legea nr. 210/04.07.2005 și art. 119, alin.1 din OG nr.92/2003 republicată și penalități de întârziere în suma de X lei potrivit prevederilor OG nr.92/2003 și Legea nr. 210/2005, prezentate în anexele 4 și 5 la procesul verbal din data de X.

Anexele au fost înaintate contribuabilului împreună cu procesul verbal, anexele fiind semnate de către domnul X, administrator la SC X SRL. În anexe este prezentat modul de calcul și procentele folosite pentru determinarea majorărilor de întârziere și penalităților.

IV. Procesul verbal de constatare și sancționarea contravențiilor nr. Z

Organele de inspecție fiscală în urma verificării evidenței contabile SC X SRL a constatat că societatea nu a procedat la inventarierea patrimoniului societății pentru perioada verificată, potrivit art.7, alin.1 din Legea nr.82/1991 republicată, și agentul economic nu a pus la dispoziția organelor de inspecție fiscală deciziile de inventariere anuale și inventarierea conturilor de furnizori și clienți, confirmările de solduri pe fiecare furnizor și client, faptă care constituie contravenție potrivit art. 41, alin.2, lit.c din Legea nr. 82/1991 republicata și s-a sancționat potrivit art. 42, alin.1 din același act normativ. In acest sens s-a întocmit PVC nr.Z, amenda stabilită fiind de Z lei.

C. Luând in considerare constatările organelor de control, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și organele de control, se rețin urmatoarele:

I) Cauza supusa solutionarii este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care procesul verbal din data de X în baza caruia a fost emisă decizia de impunere nr.*contestată, au fost înaintate Parchetului de pe lângă Judecătoria Y cu adresa nr.X.

În fapt, procesul verbal din data de X a fost încheiat de organele de inspecție fiscală din cadrul SAF-Activitatea de Inspecție Fiscală Y urmare adresei nr.X emisă de Garda Financiară Y, a adresei nr.X emisă de Curtea de Conturi a județului Y și a adresei nr. X emisă de Direcția Generală de Inspecție Fiscală, prin care se solicita verificarea realității și legalității documentelor justificative înregistrate în evidența SC X SRL în relație cu X societăți comerciale, nominalizate în Raportul Gărzii Financiare Y încheiat în data de Z.

Urmare controlului efectuat s-a emis:

-procesul verbal din data de X si decizia de impunere nr.* care a stabilit în sarcina societății debitul în sumă totală de X lei reprezentând impozit pe profit, taxa pe valoare adăugată și majorări de întârziere aferente acestora, si
-procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr.X/X amenda în valoare de Z lei.

Organele de inspecție fiscală au constatat că SC X SRL a derulat în perioada Z-Z relații comerciale cu X de firme, relații care s-au concretizat prin înregistrarea în evidența contabilă a unui numar de Z facturi fiscale în valoare totala de Z lei, din care taxa pe valoare adăugată în sumă de X lei.

Organele de inspecție fiscală, urmare a corespondenței purtate cu Direcțiile Generale ale Finanțelor Publice din județele X, X, X, X, municipiul X, X, X, X și AFP Y au constat ca:

- 10 societăți comerciale înscrise la rubrica "furnizor" în facturile fiscale înregistrate în contabilitatea SC X SRL, nu au fost înregistrate legal la Registrul Comerțului și nici la organele fiscale,
- facturile fiscale înregistrate în contabilitatea SC X SRL, care au înscrise la rubrica "furnizor" numele a 4 societăți comerciale, nu provin de la aceste societăți și nu sunt semnate de reprezentanții legali ai acestora,
- facturile fiscale înregistrate în contabilitatea SC X SRL, care au înscrise la rubrica "furnizor" numele a 16 societăți comerciale, au date de emisie ulterioare datei la care aceste societăți au încetat să mai depună la organele fiscale, declarații și situații financiare. Aceste societăți se află în stare de faliment, lichidatorii judiciari neintrând în posesia evidenței contabile a acestora, sau nu funcționează la sediul declarat. Dintre acestea, un număr de 7 societăți nu sunt luate în evidența organului fiscal ca fiind plătitoare de TVA.

Organele de inspecție fiscală au stabilit că înregistrarea în contabilitate a acestor facturi intră sub incidența prevederilor art.9, alin.1, lit.c din Legea nr.241/2005 pentru combaterea evaziunii fiscale.

Prin adresa nr.X, anexată la dosarul cauzei, SAF-Activitatea de Inspecție Fiscală Y a comunicat Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor faptul că procesul verbal din data de X în baza căruia a fost emisă decizia de impunere contestată nr.X, a fost înaintat Parchetului de pe lângă Judecătoria Y cu adresa nr.X din data de x.

Cu adresa nr.X, aflată în copie la dosarul cauzei, Parchetul de pe lângă Judecătoria Y a confirmat înregistrarea sesizării formulate împotriva SC X SRL care a fost transmisă la Inspectoratul de Poliție al județului Y pentru efectuarea de cercetări.

Se reține faptul că, deși în speță nu a fost întocmită de către organul de inspecție fiscală o sesizare penală, totuși sunt îndeplinite cerințele legale din Codul de Procedură Fiscală referitor la sesizarea organelor penale, art.108 din acest act normativ făcând referire la "sesizare" în sensul de informare a unei autorități asupra unui caz care trebuie cercetat. Mai mult, se reține faptul că, din răspunsul organelor de cercetare penală, reiese că aceasta a înregistrat ca atare respectiva sesizare.

În drept, art. 214 alin.1 lit.a din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală prevede:

"Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;”

Astfel, între stabilirea obligațiilor bugetare constatate prin procesul verbal încheiat la data de X în baza căruia a fost emisă decizia de impunere contestată și stabilirea caracterului infracțional al faptelor savârșite există o stransă interdependență de care depinde soluționarea cauzei dedusă judecatii.

În acest sens organele de cercetare penală sunt în măsură să stabilească dacă achizițiile de mărfuri/servicii înscrise în cele X de facturi au fost sau nu reale și legale și pe cale de consecință, dacă societatea a înregistrat cheltuieli și a dedus taxa pe valoare adăugată nejustificat, cu bună știință, în scopul diminuării impozitului pe profit și a taxei pe valoare adăugată datorată.

În aceste condiții prioritatea de soluționare o au organele de cercetare penală, astfel încât până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, în cauza punându-se problema realității operațiunilor comerciale derulate de SC X SRL cu cele X de societăți comerciale.

În funcție de soluția pronunțată pe latura penală, procedura administrativă va fi reluată în condițiile legii.

Referitor la susținerea SC X SRL potrivit căreia, în condițiile în care Parchetul de pe lângă Judecătoria Y a dispus scoaterea de sub urmarire penală a administratorului societății în dosarul vizând un număr de X facturi fiscale emise de cele X de societăți comerciale ce fac obiectul Raportului nr.X al Gărzii Financiare Y, pe cale de consecință și cele X facturi fiscale verificate în Procesul Verbal din data de X reprezintă documente contabile legale și corect întocmite, acesta nu poate fi reținută întrucât actul contestat ce face obiectul prezentei decizii este reprezentat de decizia de impunere nr. * emisă în baza procesului verbal din data de X, proces verbal care, în integralitatea sa, inclusiv pentru cele X de facturi asupra cărora s-au pronunțat organele penale, a fost înaintat Parchetului de pe lângă Judecătoria Y cu adresa nr.X din data de X.

Având în vedere cele reținute mai sus, se va suspenda soluționarea contestației formulată de SC X SRL împotriva deciziei de impunere nr. * pentru taxa pe valoare adăugată în sumă de X lei și impozitul pe profit în sumă de X lei aferente celor x de facturi până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală.

Totodată, având în vedere principiul de drept conform căruia accesoriul urmează principalul, contestația va fi suspendată și pentru majorările de întârziere aferente acestui impozit.

II) În ceea ce privește suma de X lei reprezentând amenzi contravenționale conform Procesului Verbal din data de X

cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor are competența materială de a se investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în conformitate cu prevederile OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în condițiile în care amenzile nu sunt în competența sa materială de soluționare.

În fapt, prin procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr.XX prezentat în procesul verbal din data de X organele de inspecție fiscală au sancționat SC X SRL, reprezentantă de domnul X în calitate de administrator, cu amendă contravențională.

Cu privire la amenzile contravenționale se reține că acest capăt de cerere are caracter de plângere formulată în condițiile O.G. nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală neavând competența materială de soluționare a acestui capăt de cerere.

În drept, potrivit art.209, alin.1, alin.b din O.G. nr.92/2003, republicată privind Codul de procedură fiscală:

“(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală, se soluționează după cum urmează:

b) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesoriile acestora, al căror quantum este de 1.000.000 lei sau mai mare, cele formulate împotriva actelor emise de organe centrale, cele formulate de marii contribuabili care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, inclusiv accesoriile aferente acestora, indiferent de quantum, și cele formulate împotriva actelor de control financiar se soluționează de către Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

Totodată, conform art.223, cuprins la Titlul X “Sanțiuni” din același act normativ, prevede:

“Dispozițiile prezentului titlu se completează cu dispozițiile legale referitoare la regimul juridic al contravențiilor.”

Având în vedere aceste prevederi legale, contestația îndreptată împotriva amenzilor contravenționale intră sub incidența OG 2/2001, act normativ care constituie dreptul comun în materie de contravenție, urmând a se aplica art. 32 alin.1 și alin.2 din O.G. nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor care prevede:

“(1) Plângerea însoțită de copia de pe procesul-verbal de constatare a contravenției se depune la organul din care face parte agentul constator, acesta fiind obligat să o primească și să înmâneze depunătorului o dovadă în acest sens.

(2) Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimit de îndată judecătoriei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.”

Pe cale de consecință, se reține ca Agenția de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor nu are competența materială de a se investi în analiza pe fond a contestației formulată împotriva amenzilor contravenționale, întrucât acesta aparține instanței judecătorești, potrivit dispozițiilor art.32 din O.G. nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.

În consecință, contestația se va transmite Direcției Generale a Finanțelor Publice Y, pentru a fi înaintată judecătoriei în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiscal al contribuabilului, spre competență soluționare.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul art. 206, 207, 209, 214 și 223 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, art. 32 din O.G. nr.2/2001, se

DECIDE

1. Suspendarea soluționării cauzei pentru suma totală de X reprezentand:

- X lei - taxa pe valoarea adăugată;
- X lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;

- X lei – impozit pe profit,
- X lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit,

până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute prin prezenta decizie.

Transmiterea dosarului organului de control urmând ca la încetarea motivului care a determinat suspendarea să fie transmis organului

competent conform legii pentru soluționarea cauzei în funcție de soluția adoptată.

2. Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală nu se poate investi cu soluționarea capătului de cerere privind suma de X lei reprezentând amendă contravențională aplicată în procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr.X, urmând a transmite contestația organelor de control competente în vederea înaintării acesteia instanței judecătorești competente, în conformitate cu art.32, alin.2 din O.G. nr.2/2001.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel Y sau Curtea de Apel X in termen de 6 luni de la comunicare.